

Mál nr. 380/2023

Nafn málskotsaðila (M)

Nöfn varnaraðila (V): (V1) og (V2).

Heiti vátryggingar: Ábyrgðartrygging ökutækis.

Skráningarnúmer ökutækja: (A) og (B).

Sakarskipting. Ekið aftur á bak.

Gögn.

191. Málskot móttakið 12. október 2023 ásamt fylgiskjöllum.
192. Bréf V2 dags. 7. nóvember 2023 ásamt fylgiskjöllum.
193. Bréf V1 dags. 16. nóvember 2023 ásamt fylgiskjöllum.

Málsatvik.

Hinn 22. apríl 2023 varð árekstur milli A, sem M ók, og B á bifreiðastæði. Í málskoti segir að B hafi verið bakkað úr bifreiðastæði en að ökumaður hennar hafi stöðvað þegar hann veitti A athygli. M sem var að bakka A úr bifreiðastæði hafi einnig stöðvað þegar hann varð B var. Eftir að báðar bifreiðar höfðu staðnæmst hafi B verið ekið aftur á bak að nýju og á A. Er þá vísað til fyrirbyggjandi myndbanda af atvikinu. Ágreiningur um sakarskiptingu var lagður fyrir Tjónanefnd vátryggingafélaganna sem taldi rétt að skipta sök til helminga þar sem hvorugur ökumanna hefði gætt nægilega að sér við akstur aftur á bak. M er því ósammála og telur B bera alla sök á umræddum árekstri. Ökumenn beggja bifreiða hafi gætt nægilega að sér í upphafi og stöðvað er þeir urðu hins varir. Hins vegar hafi B ekki gætt nægilega að sér við áframhaldandi akstur aftur á bak og ekið á A þar sem hún var kyrrstæð.

Í bréfi V1, sem var vátryggjandi A á tjónsdegi, til nefndarinnar er tekið undir þá afstöðu að B beri alla sök á árekstri aðila. Ljóst sé af fyrirbyggjandi myndbandsupptökum að báðar bifreiðarnar hafi staðnæmst áður en til áreksturs kom. Í kjölfarið hafi B ekið aftur af stað, í aftur á bak gír, með þeim afleiðingum að hann ók á A. Verði áreksturinn því rakinn til háttsemi B sem ekki hafi gætt nægilega að sér við akstur aftur á bak sbr. 1. mgr. 20. gr. umferðarlaga nr. 77/2019.

Í bréfi V2, sem var vátryggjandi B á tjónsdegi, er vísað til lýsingar B á atvikum, en hann segist hafa séð A koma og reynt að bregðast við með því að flauta og setja í „drive“ til að aka áfram en það hafi ekki tekist. Hafi B því reynt að forða árekstri án árangurs. Á myndbandsupptöku af atvikinu sjáist þá hvar báðum bifreiðum er ekið aftur á bak í átt að hvor annarri. B hafi stöðvað fyrst, en augnabliki síðar hafi A stöðvað og augnabliki eftir það hafi B verið ekið aftur af stað. Hvorugur ökumanna hafi gætt nægilega að áskilnaði 1. mgr. 20. gr. umferðarlaga um að gæta nægilega að annarri umferð við akstur aftur á bak. Hvorki A né B hafi vitað af ferðum hins í aðdraganda áreksturs og hafi B orðið A var um tveimur sekúndum áður en til áreksturs kom og hafi sem fyrr segir reynt að forða árekstri. A hafi hins vegar staðnæmst á sömu sekúndu og árekstur varð. Hafi hvorug bifreiðanna verið kyrrstæð það lengi að það hafi áhrif á sakarskiptingu og sé því rétt að skipta sök að jöfnu.

Álit.

Fyrir liggja tvær myndbandsupptökur er sýna umrætt atvik, þ.e. úr myndavél B og nálægri öryggismyndavél. Má þar sjá hvar bifreiðunum er ekið aftur á bak í átt hvorri að annarri, uns B staðnæmist og A stöðvar augnabliki síðar. Á þeim tíma hafði árekstur ekki raungerst og verður að telja að ráðrúm hafi verið til að forða árekstri. Í tilkynningu B til V2 um atvikið segir þá að hann hafi reynt að skipta yfir í „drive“ til þess að fara áfram en hafi líklega ekki náð því. Er það til samræmis við það sem ráða má af myndbandinu og verður að telja að eftir að bifreiðarnar staðnæmdust hafi B ætlað sér að aka áfram, frá A, en það ekki tekist og hann tekið aftur af stað í aftur á bak gír. Verður að telja að orsök árekstursins sé því sú að B hafi ekið af stað úr kyrrstöðu með þessum hætti án þess að gæta nægilega að sér og á A. Jafnvel þó halda megja því fram að um andartaksstöðvun hafi verið að ræða verður því ekki litið fram hjá því að báðar bifreiðarnar voru kyrrstæðar í aðdraganda áreksturs og unnt hefði verið að koma í veg fyrir hann hefði B ekið áfram eins og hann ætlaði sér.

Niðurstaða.

Ökumaður B ber alla sök á umræddum árekstri.

Reykjavík, 12. desember 2023.

Sóley Ragnarsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir